

סדר הדלקת נרות חנוכה

מזמרת פון:

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר
בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

פאר די קינדער וואס האבן זיך אונטער גענומען
צו גיין נאך געלט פאר די קופת הת"ת
אין די טעג פון חנוכה תשע"ב

תפילה מהגה"ק ר' צבי אלימלך מדינוב בעל "בני יששכר" וצוק"ל

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, בְּדָחִילוֹ וּדְחִימוֹ
וּדְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, לְיַחַד שֵׁם יי"ה בּו"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל
יִשְׂרָאֵל. הִנְנִי מִבּוֹן בְּהַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה לְקַיֵּם מִצְוַת בּוֹרְאִי
בְּאֲשֶׁר צִוּוּנִי חֲכָמֵינוּ וְכוֹרְנָם לְבָרְכָה לְתַקֵּן אֶת שׁוֹרְשָׁהּ בְּמָקוֹם
עֲלִיוֹן: וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא
חֲשׂוּבָה וּמִקְבֵּלַת וּמְרַצָּה לְפָנֶיךָ מִצְוַת הַדְלָקַת נֵר חֲנֻכָּה בְּאֵלוֹ
בּוֹנֵתִי כָּל חַבּוֹנוֹת שְׁכֻנָּתוֹ הַכְּתָנִים מִשְׁרֵתֵי הַשֵּׁם בָּעֵת אֲשֶׁר
הֵעִירוּ לַמּוֹת נַפְשָׁם בְּשִׁבְלֵי כְבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא.
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עוֹדֶרֶת נִצְחֶךָ עֲלֵיהֶם לְנִצָּחַת אֶת
אוֹיְבֵיהֶם, וּלְנִצָּחַת עַל מְלָאכַת בֵּית יי. וְהִנְנִי עוֹשֶׂה עַל דַּעְתָּם
וְעַל בּוֹנֵתָם וְעַל דַּעַת כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁהָיוּ בְּאוֹתוֹ
הַדּוֹר שֶׁהִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם נֶפֶשׁ וְזָכוּ לְאוֹר בְּאוֹר חַיִּים, וְעַל דַּעַת
כָּל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים שֶׁבְּדוֹרוֹתֵינוּ, וּפִי בְּפִיהֶם וְעִשְׂתִּי
בְּעִשְׂתָּם. וּבְזִכּוֹת הַמִּצְוָה הַזֹּאת תִּזְכְּנוּ לְנִצָּחַת אֶת אוֹיְבֵינוּ
וּלְנִצָּחַת עַל מְלָאכַת בֵּית יי. וְגַלְהַ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עֲלֵינוּ מְחַרָּה,
וְלֹא יִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפָּנֵינוּ וּמִפִּי וְרַעֲנוּ וּמִפִּי וְרַע וְרַעֲנוּ מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם, וְנִזְכֶּה לְבָנִים תַּלְמִידֵי חֲכָמִים, אָמֵן, כֵּן יְהִי רְצוֹן.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָה
נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת. מֶלֶךְ עַל כָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ וְהַנִּשְׂאָ עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרְךָ, וְהוֹפֵעַ בְּהַדְרָה
גְּאוֹן עֶזְךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּבֵל אֲרָצְךָ. וַיֵּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה
פֹּעֵלָתוֹ וַיִּבֵּן כָּל יָצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה
בְּאֵפ"ו (בְּגִי' חֲנוּכָּה) יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּת"ו
בְּכ"ל מְשֻׁלָּתָה. (בְּגִי' כ"ו פַּעֲמִים חֲנִי"ה אוֹתִיוֹת חֲנוּכָּה, וּבְגִי' מִתִּיבָה"ו כ"ן

יוֹחֲנָן כַּהֲנָן גְּדוֹ"ל חֲשֵׁמְנָא"י וּבְגִי' ו. אָמֵן, נִצָּחַת סָלָה וְעַד :

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ, הֲרִינִי
מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה כְּמוֹ
שֶׁתִּיקְנוּ לָנוּ רַז"ל. וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתַּעֲלֶה עָלֵינוּ כְּאֵלוֹ נִתְבָּוֵן בְּכָל
הַפְּנוּת הָרְאוּיֹת לְבִוּוֹ, וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ מִצְוֹת
הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה שְׁלָנוּ עִם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר
חֲנֻכָּה שֶׁל בְּנֶיךָ הַיּוֹדְעִים וְהַמְבִּינִים בְּכָל הַפְּנוּת
הָרְאוּיֹת לְבִוּוֹ, וּבְכַח סְגוּלַת מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר
חֲנֻכָּה תִּזְכְּנוּ לָנוּ וּלְזֶרְעֵנוּ לְגֵר מִצָּוָה וְתוֹרָה אֹרֶךְ,
וְיֵאִירוּ וְיִוָּשְׁלְמוּ רַמ"ח אֵיבָרֵי נַפְשׁ רֹחַ וְנִשְׁמָה,
וְתִתְּנֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְשֵׁם נִדְּלִיק
הַמְנוּחָה עַל יְדֵי כַּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים, וּבְשֵׁם שְׁעָשִׂיתָ
נַסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ, בֵּן עֲתָה הוֹשִׁיעֵנוּ וְקַבֵּצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלָתְךָ. אִם לֹא בִּזְכוּת, תַּעֲזוֹר לָנוּ בְּרַחֲמִים,
וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ: וְיִהְיֶה נֶעֱם
אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיהָ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
לְיַחַד שֵׁם י"ה בְּנִי בְּיַחְוָדא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הֲרִינִי
כֹּא לְקַיֵּם מִצְוֹת הַדְּלָקָת נֵר חֲנֻכָּה לְתַקֵּן אֶת שׁוֹרְשָׁהּ בְּמָקוֹם

עליון. ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שיהיה עתה
עת רצון לפניך להיות עולה מצות הדלקת נר חנכה, באילו
השנתי כל הסודות הנוראים אשר הם חתומים בה, ותעלה
לפניך עם פונות מעשה מצוה זאת הנעשית על ידי בני
ידיך המכונים כל שמותיך הקדושים הראויים לבוא
בהדלקה זו, המעלים יחוד וזיווג מדות הקדושות העליונות,
ולתאיר בשכינת עזך המאורות הגדולים, ומשם ישפע שפע
חיים לי אני עבדך (פכ"פ) לאור באור החיים, כי אתה
תאיר גרי יי אלהי יגיה חשבי, שלח אורך ואמתך המה
ינחוני ליראה ולאהבה את שמך, ללמוד וללמד את תורתך
הקדושה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, בהתמדה גדולה
ולכבוד שמך יתברך ויתעלה, ובכח סגלת נר חנכה
תחכמנו באור תורתך, אנו וזרעינו וזרע זרענו ויבנים
מקרא שכתוב לא ימוש מפניך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
אמר יי מעתה ועד עולם, ויהיו זרעי וזרע זרעי תלמידי
חכמים וחסידים אהובים למעלה ונחמדים למטה ותחזיק
את לבכם לתורה ועבודה, הכל ברצונך הטוב ואזכה
לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצות באמת, גל
עינינו ונביטה נפלאות מתורתך הקדושה, לבון לאמתה של
תורה וסודותיה, ובזכות מתתיהו כהן גדול ובניו, הראנו
נפלאות, ובאורך נראה אור, וטהר את לבבנו לעבודתך,
והרחיקנו ממדות רעות ומחשבות זרות: ותחזינה עינינו
בשובך לציון ברחמים, בהעלותך את הגרות, ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי, ואני תפילתי לך יי עת רצון
אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך: ויהי נעם אדני אלהינו
עלינו, ומעשה ידינו בוננה עלינו, ומעשה ידינו בוננהו:

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר חֲנוּכָּה:**

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה
נַפְסִים לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:**

די ערשטע נאכט לייגט מען צו אויך די ברכה:

**בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחִינּוּ
וְקִיָּמנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:**

הַנִּרְוֹת הָלָלוּ אָנוּ מִדְּלִיקִין עַל הַנַּפְסִים וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמְּלַחְמוֹת,
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה,
עַל יְדֵי כַּהֲנִיךְ הַקְּדוֹשִׁים, וְכָל מִצְוֹת שְׂמוֹנֶת
יָמֵי חֲנֻכָּה. הַנִּרְוֹת הָלָלוּ קֹדֶשׁ הֵם. וְאִין לָנוּ
רְשׁוֹת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם, אֲלֵא לְרֹאוֹתָם
בְּלֶבֶד, כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
נִסֶּיךָ וְעַל גְּבֻלָּאוֹתֶיךָ וְעַל יִשׁוּעָתְךָ:

מַעֲוֹז צֹר יִשׁוּעָתִי לְךָ נָאֵה לְשִׁבְתָּ. תִּכּוֹן בֵּית
תִּפְלָתִי וְשֵׁם תוֹרָה נִזְבַּחַת. לָעֵת תִּכְיִן מִטְבַּח מִצֵּר
הַמִּנְבַּח. אֹז אֲנִמּוֹר בְּשִׁיר מִזְמוֹר חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

רַעוּת שִׁבְעָה נַפְשֵׁי בִּיגוֹן כַּחֲסִי כָלָה. חַיִּי מָרְרוּ בְּקוּשֵׁי
בְּשַׁעְבוֹד מַלְכוּת עֲגָלָה. וּבִידוֹ הַגְּדוּלָּה הוֹצִיא אֶת הַסִּגְלָה.
חֵיל פֶּרַעַה וְכָל זֶרְעוֹ יִרְדּוּ כְּאֶבֶן בְּמִצּוּלָה:

רַבִּיר קָדְשׁוֹ הֵבִיאֵנִי וְגַם שֵׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וְכֹא נוֹגֵשׁ
וְהַגְלֵנִי. כִּי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּין רַעַל מִסִּבֹּתַי כְּמַעַט
שַׁעְבַּרְתִּי. קֵץ בָּבֶל. וְרַבְבֶּל. לְקֵץ שְׁבַעִים נוֹשַׁעְתִּי:

כָּרוֹת קוֹמַת בְּרוּשׁ בִּקְשׁ אֲנִי בֶן הַמִּדְבָּא. וְנִהְיִתָּה לוֹ לִפַּח
וְלְמוֹקֵשׁ לְמוֹקֵשׁ וְנִאֲוָתוֹ נִשְׁבַּתָּה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשְׁאֲתָה. וְאוֹיֵב
שְׁמוֹ מַחִיתָ. רַב בָּנָיו וְקִנְיָנָיו עַל הָעֵץ תִּלִּיתָ:

יִוָּנִים נִקְבְּצוּ עָלַי אֲזִי בִימֵי חֲשֹׁמֶנִים. וּפָרְצוּ חוֹמוֹת
מִגְדְּלֵי וְטַמְאוּ כָּל חֲשֹׁמֶנִים. וּמִנּוֹתָר קִנְקֻנִים נַעֲשֶׂה גַם
לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בִינָה יְמֵי שְׁמוֹנָה קָבְעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:

חֲשׁוֹף זְרוּעַ קָדְשְׁךָ וְקָרַב קֵץ הַיְשׁוּעָה. עֲשֵׂה נָא לְמַעַן שְׁמֹךְ
לְהִיּוֹת לָנוּ תְּשׁוּעָה, כִּי אֲרַכָּה לָנוּ הַיְשׁוּעָה. וְאִין קֵץ לִימֵי
הָרָעָה. מַחֵה פֶשַׁע וְגַם רָשָׁע הִקֵּם לָנוּ רוּעָה שִׁבְעָה:

מען זאגט 7 מאל ויהי נועם, יושב בסתר וכו':

**וַיְהִי נָעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:**

יֵשֵׁב בְּסֹתֶר עֲלִיוֹן, בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן: אִמֵּר לִי מַחְסֵי וּמַצּוּדָתִי,
אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ: כִּי הוּא יִצְיֹלְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת:
בְּאַבְרָתוֹ יֶסֶךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחָסֶה, צָנָה וְסוּחָרָה אֲמָתוֹ: לֹא
תִירָא מִפֶּחַד לְיָלָה, מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה לְךָ, מִקָּטָב
יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינְךָ, אֵלֶיךָ לֹא יֵגֶשׁ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיט, וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַחְסֵי, עֲלִיוֹן
שְׁמַת מְעוֹנֶךָ: לֹא תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה, וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי
מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לְךָ, לְשִׁמּוֹךְ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ, פֶּן
תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרוֹךְ, תִּרְמוֹס כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי
בִי חֶשֶׁק וְאַפְלָטָהוּ, אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַּע שָׁמַי: יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ
אֲנֹכִי בְּצָרָה, אֲחַלְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אַרְךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ
בִּישׁוּעָתִי: אַרְךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ, וְאַרְאֶהוּ בִּישׁוּעָתִי:

לְמַנְצֶחַ בְּנִינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ,
יָאֵר פָּנָיו אֶתֵּנוּ סֶלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ יִרְדְּנָה, בְּכָל גּוֹיִם
יִשׁוּעָתֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלִם:
יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל,
וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחֶם סֶלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּךָ
עַמִּים כָּלִם: אֶרֶץ נִתְּנָה יְבוּלָהּ, יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים, וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ:

אָנאַ, בָּכַח גְּדֹלַת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: אב"ג ית"ן
קַבֵּל רַנַּת עַמְּךָ, שְׁגִבְנוּ, מַהֲרֵנוּ, נוֹרָא: קר"ע שט"ן
נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחִידְךָ בְּכִבֵּת שְׁמֵרָם: גג"ד יב"ש
בְּרַבִּים מַהֲרָם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמִלָּם: בט"ר צת"ג
חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרוּב מוֹכְךָ נָחַל עֲדָתְךָ: חק"ב טג"ע
יְחִיד גִּאֲהָ, לְעַמְּךָ פִּנָּה זוֹכְרֵי קִרְשָׁתְךָ: יג"ל פז"ק
שׁוֹעֲתֵנוּ קַבֵּל וְשִׁמְעַע צַעֲקָתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: שק"ו צי"ת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: אַרְוַמְךָ יְיָ כִּי
דָּלִיתָנִי, וְלֹא שִׁמַּחְתָּ אֵיבֵי לִי: יְיָ אֱלֹהֵי, שׁוֹעֲתֵי
אֵלֶיךָ וַתַּרְפְּאֵנִי: יְיָ הַעֲלִיתָ מִן שָׂאוֹל נַפְשִׁי,
חַיִּיתָנִי מִיָּרְדֵי בּוֹר: וַמָּרוּ לִי חֲסִידָיו, וַהֲוֹדוּ לְזִכְרִי
קִדְּשׁוּ: כִּי רָנַע בְּאַפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ, בָּעָרָב יִלִּין
בְּכִי וְלִבְקָר רָנָה: וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי, כֹּל אֲמוּט
לְעוֹלָם: יְיָ בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְחַרְרֵי עוֹ, הַסִּתְרָתָהּ
פָּנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהָל: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא, וְאֵל אֲדָנִי
אֶתְחַנֵּן: מַה בָּצַע בְּדָמִי, בְּרַדְתִּי אֶל שַׁחַת, הִיּוֹדְךָ
עָפָר הִיגִיד אֲמַתְךָ: שָׁמַע יְיָ וַחֲנִנִי, יְיָ הָיָה עֲזָר לִי:
הַפַּכְתָּ מִסִּפְדִּי לְמַחּוֹל לִי, פִּתַּחְתָּ שִׁקְי, וַתֵּאֱזָרְנִי
שִׁמַּחְתָּ: לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יָדָם, יְיָ אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אֲוִדְךָ:

רָנְנוּ צְדִיקִים בְּיְי. לַיְשָׁרִים נָאוֹה תִּהְלֶה: הוֹדוּ לַיְי בְּכָבוֹד. בְּנִבֵּל
 עָשׂוֹר זָמְרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֲדָשׁ. הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה: כִּי יִשָּׁר
 דְּבַר יְי. וְכָל מַעֲשָׂהוּ בְּאַמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט. חֶסֶד יְי
 מְלֵאָה הָאָרֶץ: בְּדִבְרֵי יְי שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ. וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צָבָאָם: פִּנּוּ
 בְּיָד מֵי הַיָּם. נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיּוֹ כָּל הָאָרֶץ. מִפְּנֵי
 יִגְוְרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵּבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא צִוָּה וַיַּעֲמַד: יְי הַפִּיר
 עֲצַת גּוֹיִם. הֵנִיא מִחֻשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְי לְעוֹלָם תִּעֲמַד.
 מִחֻשְׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר וָדֹר: אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְי אֱלֹהָיו. הָעַם בָּחַר
 לְנִחְלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְי. רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן
 שָׁבְתוּ הַשָּׁנִיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הִיוֹצֵר יַחַד לָבָם. הַמִּבִּין אֶל
 כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב חֵיל. גִּבּוֹר לֹא יִנָּצַל בְּרַב
 כֹּחַ: שֹׁקֵר הַסּוֹס לֹתְשׁוּעָה. וּבְרַב חֵילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵינַי יְי אֶל
 יִרְאָיו. לַמִּיחָלִים לַחֲסִדּוֹ: לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם. וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב:
 נַפְשָׁנוּ חִכָּתָה לַיְי. עֲזָרְנוּ וּמִגִּנָּנוּ הוּא: כִּי בּוֹ יִשְׁמַח לְבָנוּ. כִּי בְשֵׁם
 קִדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ: יְהִי חֶסֶדְךָ יְי עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אִשָּׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים. מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרִי:
 עֲזָרִי מֵעַם יְי. עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלֶךָ. אֵל
 יָנוּם שִׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְי
 שִׁמְרֶךָ. יְי צִלְךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה. וַיִּרְחַ
 בְּלִילָה: יְי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְי יִשְׁמֹר
 צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ. מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מָה טוֹב וּמָה נָעִים שָׁבַת אֲחִים גַּם יַחַד:
 בְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יִרַד עַל הַזֶּקֶן זֶמֶן אֲהֲרֹן שִׁירַד עַל פִּי
 מוֹדוּתָיו: כָּטַל חֶרְמוֹן שִׁירַד עַל הָרָרִי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְי אֶת הַבְּרָכָה
 חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

דער מקור פון די מנהג צו גיין נאך געלט

אין די טעג פון חנוכה

גוף, טוהן א טובה פאר א איד מיט זיינע הענט, אדער מיט זיינע פוס גיין טוהן א טובה.

אויך די גזירה פון די יוונים איז געווען אויף די דריי עמודים אויף וואס די וועלט שטייט, עס איז געווען להשכיחם מתורתך און להעבירם מחוקי רצונך וכו', און אז השי"ת האט געהאלפן און די גזירות זענען בטל געווארן, זענען מיר מחויב ספעציעל אין די ימי החנוכה זיך

שטארקן און מוסיף זיין אין די חנוכה טעג אין תורה, לערנען די תורה הקדושה, בעבודה, וואס מיינט עס עבודה שבלב זו תפילה, דאנקען און לויבן השי"ת אויף זיינע גרויסע חסדים, און בגמילות חסדים זעהן עוסק צו זיין בגמילות חסדים, סיי בממוזן געבן צדקה, און סיי בגוף מטרות זיין דעם גוף כדי צו טוהן א טובה פאר א איד.

דאס איז דער מעם פארוואס דער מוהן אברהם

דער מוהן אברהם אין אנהויב פון הלכות חנוכה (ס"י תר"ע) הייבט אן "נוהגים הנערים העניים לסבב בחנוכה על הפתחים" עס איז א מנהג אין חנוכה אז מ'גייט ארום נאך געלט פון שטוב צו שטוב.

דער ב"ח זאגט (שם) אז דער ענין פון נס חנוכה האט זיך אנגעהויבן דורך דעם וואס די יוונים האבן גוזר געווען גזירות אויף אידן זיי זאלן נישט טוהן די עבודה, דינען השי"ת. און

די גזירות זענען געקומען אלס א עונש, ווייל די אידן האבן נאכגעלאזט צו דינען השי"ת, און ווען אידן האבן תשובה געטוהן און זיך מוסר נפש געווען אויף די עבודה, האט זיי השי"ת געטוהן נסים דורך די כהנים, וואס טוהן די עבודה.

זאגט דער פרי מגדים אז אידן זענען שוואך געווען אין אלע דריי יסודות פון אידישקייט, שוואך אין תורה, שוואך אין עבודה, וואס מיינט עבודה אין בית המקדש און תפילה, און שוואך אין גמילות חסדים מיטן

עס איז באקאנט די מעשה פונעם הייליגן שינאווער רב זי"ע (הגה"ק בעל דברי יחזקאל) אז ער האט איינמאל געזעהן אין חלום זיין ברודער רבי מאיר נתן זי"ע וואס איז געווען א גרויסער צדיק (עד כדי כך אז זיין פאטער דער הייליגער צאנזער רב זי"ע האט געלאזט צוואה אז נאך זיינע הונדערט און צוואנציג יאר זאל מען אים לייגן נעבן זיין זוהן רבי מאיר נתן הנ"ל) ווי אזוי ער איז אנגעטוהן מיט ווייסע קליידער, און זיין פנים האט געשטראלט, נאר שייך האט ער נישט געהאט אויף זיין פוס, האט דער שינאווער רב פארציילט דעם חלום פאר זיין פאטער דער דברי חיים וואס איז דער פשוט דערפון אז רבי מאיר נתן האט נישט קיין שייך אויבן אין הימל, האט אים זיין טאטע דער צאנזער רב געענטפערט, אז כאטשיג רבי מאיר נתן איז געווען א תלמיד חכם און א גרויסער צדיק, פונדעסוועגן וויבאלד ער איז נישט געגאנגען אסאך נאך געלט פאר צוואם קלייבן נדבות פון מענטשן פאר צדקה, ווייל ער איז נעבעך יונגערהייט נפטר געווארן, דעריבער פעלט איהם שייך וואס דאס ווערט באשאפן דורך דעם וואס מ'גייט ארום נאך געלט פאר צדקה.

זאגט אז די קינדער גייען ארום פון טיהר צו טיהר אריין קלאפן און בעטן צדקה געלט, כדי מקיים זיין דעם ענין פון גמילות חסדים חנוכה סיי בגוף מיטן גיין נאך געלט, און סיי בממון מיטן געבן דאס געלט.

(פרי מגדים סי' עת"ד)

דער טעם פארוואס מען דארף פארמערן מיט מצוות צדקה אין חנוכה, ווייל דער רמב"ם (פ"ג מהל' חנוכה ה"א) ברענגט אז אין די צייטן פון צווייטן בית המקדש האבן די קעניגן פון יון גוזר געווען גזירות אויף די אידן, זיי האבן פארשטערט די געזעצן פון די אידן, זיי האבן זיי נישט געלאזט טוהן די מצוות, און נישט צו לערנען די הייליגע תורה, זיי האבן געשטרעקט זייערע הענט אין די אידישע געלטער וכו', ביז עס האט זיך דערבארעמט אויף זיי דער באשעפער, דער גאט פון זייערע עלטערן און ער האט זיי געהאלפן וכו'.

דערפאר וואס דער אויבערשטער האט זיי געהאלפן אז די רשעים האבן שוין נישט געוועלטיגט אויף די אידישע געלטער, טוהען מיר היינט די מצות צדקה מיט אונזער געלט, צו געדענקען און לויבן אויף דער נם וואס דער אויבערשטער האט אונז געהאלפן אז די רשעים האבן שוין נישט קיין שליטה (געוועלטיגן) אויף די אידישע פארמעגנס.

(שו"ת אמרי כהן סי' ל"ח)

און עס קען זיין אז וועגן דעם האבן חז"ל נישט קובע געווען די טעג פון חנוכה פאר א יו"ט וואס מ'טאר נישט מאכן א מלאכה, וויבאלד מען פירט זיך צו פארמערן מיט צדקה צו גיין נאך געלט אין די טעג פון חנוכה אזוי ווי דער מגן אברהם זאגט אין הל' חנוכה (או"ח סימן תר"ע) דער מנהג איז אז די יונגלעך

גייען ארום חנוכה ביי די טיהרן און זיי נעמען צוזאם געלט פאר צדקה. דעריבער אויב וואלט חנוכה געווען א יו"ט וואס מ'טאר נישט מאכן קיין מלאכה, וועט אינגאנצן בטל ווערן חנוכה די מצוה פון צדקה, דעריבער האבן די אידן נישט אנגענומען די טעג פון חנוכה פאר א יו"ט און איסור מלאכה.

(דברי יואל)

און עס קען זיין אז אלס זכר צו דעם איז איינגעפירט אז די קינדער דרייען זיך ארום חנוכה ביי די טיהרן, כדי צו ווייזן אז די עיקר נם חנוכה איז געווען וואס מ'איז ניצול געווארן פון די הענט פון די יונגים וואס זיי האבן געוואלט מבטל זיין די חינוך פון די קינדער צו תורה און מצוות, דעריבער אין די טעג זענען מיר מחנך די קינדער צו עוסק זיין מיט מצוות און מעשים טובים צו גיין נאך געלט פאר צדקה וחסד.

(ברך משה)

עס איז באקאנט ווי ווייט דער פעטער ז"ל (מרן רבינו בעל דברי יואל זי"ע) האט שטענדיג געמאנט און געפאדערט און ער געוואלט אז מ'זאל גיין נאך געלט צוזאם נעמען געלט פאר צדקה ווייל דאס איז א שטארקע יסוד אויף א גאנץ לעבן, און ער האט געזאגט "מען קען ווערן אן אלטער איד פון זיבעציג יאר און נישט וויסן ווי אזוי מ'טוט א טובה פאר א צווייטן איד", דעריבער דארף מען זיך צוגעוואוינען נאך אין די יונגע יארן צו גיין נאך געלט און טוהן צדקה וחסד, און דאס איז פשוט אין פסוק אס בחוקותי תלכו", אז מ'זאל גיין אין די וועגן פון דעם באשעפער אזוי ווי ער איז א דערבארעמדיגער אזוי זאלסטו אויך זיין א דערבארעמדיגער, און מ'זאל זיך באשעפטיגן מיטן גיין צוזאמענעמען געלט פאר צדקה וחסד.

(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

די סדר פון ימי חנוכה

מיר ווילן מודיע זיין פאר די טייערע קינדער די סדר פון די חנוכה טעג הבעל"ט

← צופרי הייבט מען אן די חדר 8.45

← נאכמיטאג לערנט מען ביז 5:00 אזייגער (נאך מנחה)

← פרייטיג ערב שבת חנוכה לערנט מען ביז 11.30

← זונטאג פר' ויגש וועלן די גרעסערע כיתות דאווענען אי"ה צוזאמען
מיט הגה"צ דער ראש ישיבה שליט"א, (מערערע פרטים וועלן נאכפאלגן)

← אזוי אויך וועט זונטאג פר' ויגש אי"ה פארקומען אלע מסיבות
חנוכה פאר די קלענערע כיתות

די געלט וואס די קינדער נעמען צוזאם

וועט מען קענען איבערגעבן **3 מאל** במשך די חנוכה טעג

דאנערשטאג ב' דחנוכה - **מאנטאג** ו' דחנוכה - **מיטוואך** זאת חנוכה

אין די איבעריגע טעג זאל מען בשום אופן נישט ברענגען קיין געלט אין חדר

הגרלה מיוחדת

די וואס ברענגען ביז
מאנטאג

130 ₪

וועלן אריין גיין און
הגרלות אויף א נייע טעיפ
(דיסק)

לחיים טיש 6

די גרעסטע

דריי סכומים
פון יעדן טאג

(פון די דריי טעג)

וועלן באקומען
שיינע פרסים

אויף די ערשטע

50 ₪

וואס מ'ברענגט אריין
וועט מען באקומען

א שיינע
אנדענק פון ת"ת

פאר די קינדער וואס וועלן אריין ברענגען

200 ₪ ביז עשרה בטבת

וועלן אריין גיין אין א הגרלה אויף שיינע הערליכע
און טייערע מתנות

פאר **250 ₪** גייט מען אריין 3 מאל - פאר **300 ₪** 5 מאל - פאר **350 ₪** 7 מאל - פאר **400 ₪** 9 מאל

אזוי אויך וועט מען אי"ה נאך עשרה בטבת
אויסטיילן די פרסים פאר די קינדער וואס וועלן גיין נאך געלט

א פרייליכן חנוכה

הנהלת הת"ת